

[Niels Frederiksen.]

ligheder, vi som Folk har været ude for. Der er næppe ret mange Stater, der kan paavise roligere, bedre finansielle Forhold, end vi i Øjeblikket har herhjemme i Danmark, og i hvert Tilfælde vil jeg paa mit Partis Vegne give den siddende Regering den Anerkendelse, at den har ført en Finanspolitik, der ikke blot har været besindig, men ogsaa forstaaende overfor Tidens Vanskeligheder, uden at nogen efter min Mening med Rette kan betegne den førte Finanspolitik som letsindig.

Vi fra mit Partis Side anerkender den Mindretalspolitik, der er ført i Grænseegnene. Vi anerkender den og støtter den og mener, at den er den eneste brugelige under Hensyn til de herskende Forhold; det sker ud fra den Forhaabning, at man ogsaa fra anden Side erkender, at denne Mindretalspolitik har man ingen Ret til at misbruge. Naar man behandler Mindretallet paa den Maade, som vi behandler Mindretallet, human, giver det Ret til at leve dets eget kulturelle Liv, vinder man ogsaa derved Retten til at sætte sig op imod, afværge, protestere mod Misbrug af den Frihed, vi som Stat giver Mindretallet.

Vi forstaaer fra det radikale Venstres Side, at som Forholdene er i Øjeblikket Verden over, politisk, erhvervsøkonomisk, Forhold, hvis Virkninger vi sporer inden for vort Lands Omraade, er der Jordbund for Stemninger, som ikke kan give sig Udslag paa samme Maade som under normale Forhold. Det er forstaaeligt, at naar de økonomiske Forhold er som i Øjeblikket, er der Jordbund for Desperation hos de Tusinder, der bliver slaaet ud, enten det saa er erhvervsdrivende, eller det er Lønarbejdere. Der er Mulighed for en Sindets Tilstand, som er yderst modtagelig for yderliggaaende Krav og yderliggaaende Meninger om alle de herskende Forhold og Statsstyret. Naar dertil kommer, at de politiske Forhold rundt i Europa er saa urolige, som de i Øjeblikket er, er det radikale Venstre klar over, at skal Folkestyret klare denne Situation, maa man vise Forhandlingsvilje og Forstaaelse over for anderledes tænkende. Det er Folkestyrets Grundprincip, at dette sker. Man kan vælge enten principielt at forfægte sine mere eller mindre yderliggaaende Standpunkter og lade Tingene gaa deres Gang, men det er da Vejen til Folkestyrets Ruin, eller man kan med Henblik paa Dagens Arbejde søge at forstaa Modpartiets Anskuelse saa retsindigt, som gør det er, og da prøve paa at naa et Resultat ved Samarbejde. Det er Folkestyrets eneste mulige

Maade at løse Spørgsmaalene paa, særlig under de politiske Magtforhold, vi i Øjeblikket har i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde i Gaar, at heldigvis havde den nu siddende Regering og dens Partier ikke Eneret til at bestemme, hvad der skulde ske i Landets Politik. Det er rigtigt, men jeg siger nu: desværre og ikke heldigvis. Ved den Bemærkning gav det ærede Medlem fuldt ud Udtryk for, at hvis vi glider ind i en Visnepolitik, som det ærede Medlem antydede, at Regeringen maaske tilstræbte, er Ansvaret derfor lige saa vel Oppositionspartiernes som Regeringspartiernes. Hvis man fra Oppositionspartiernes Side benytter Magten i det andet høje Ting til kategorisk at afvise den Politik, der fra Regeringens og Regeringspartiernes Side foreslaas, fører de Landet ind i en Visnepolitik, som de har Ansvaret for. Den siddende Regering har vist Forhandlingsvilje under de Forhandlinger, der har fundet Sted; men uden en Mulighed for Forstaaelse fra anden Side er Reformers Gennemførelse umulig under de nuværende Magtforhold.

Det sidste Aars Politik har staaet i Forhandlingens Tegn vedrørende de erhvervsøkonomiske Forhold. Regeringen har anvendt den Fremgangsmaade, ikke blot under Forhandlingerne her i Landet indtil, men ogsaa udadtil angaaende vore Handelsforhold, at raadføre sig med Erhvervslivets ledende Mænd og sagkyndige paa alle Omraader, den har der søgt Bistand og Oplysninger. Det lykkedes paa denne Maade at opnaa Overenskomsten med vort største Aftagerland, England, saaledes at vor økonomiske og landbrugsmæssige Stilling utvivlsomt er blevet betydeligt forbedret.

Under Forhandlingen i Gaar blev Lysningen i Prisforholdene og de økonomiske Forhold berørt af de to Oppositionsførere. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde med Rette, at Englandsoverenskomstens Virkninger var mærkbare paa adskillige Omraader inden for Landbruget vedrørende dets Priser og Afsætningsforhold. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bestred, at Kronepolitikken havde nogen Betydning i denne Forbindelse, det var den stigende Flæskepris, der havde medført Forbedringen. Der er ingen af de to ærede Medlemmer, der har helt Ret. Der er ingen Tvivl om, at det Resultat, der blev naaet i England, har medført en betydelig Forbedring af Priserne for vor Eksport vedrørende Flæsk. Ved den Eksportmængde, Kontingenteringen hjemler, og den prismæssige Fordyrelse,